

V I N N Ý

K M E N

číslo 19

*Občasník Brněnské diecéze
Církve československé husitské*

březen / 2016

„Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti.“

J 15,5

Obsah

Úvodník (<i>M. Kubíček</i>)	4
Velikonoční zamyšlení (<i>I. Krejčí</i>)	6
Postní neděle (<i>M. Kubíček</i>)	8
Ambrož Milánský – církev nad státem (<i>J. Sladký</i>)	14
Církev v době nejen postní (<i>M. Hvězda</i>)	18
Pozvánka na pouť do Žeravic	20
SoulFly 2016 - festival převážně původní tvorby (<i>P. Vaculovič</i>) ...	22
Pozvánka na pouť na Sázavě 2016	26
Další pozvánky	28
Proběhlé akce (<i>vzdělávání statutářů: Uprchlická krize.</i>)	30
Doporučujeme	32
Datový plán	34
Vyhodnocení literární soutěže <i>Superman</i>	36
<i>Světlo víry</i>	41

Přílohy:

Stránky pro děti (Š. Chytilová)

Na každý den (Taizé 2016)

Úvodník

Sestry a bratří, milí přátelé,

dostáváte do rukou další číslo našeho diecézního „občasníku“ Vinný kmen, první číslo tohoto kalendářního roku. Již po několik uplynulých let se věnujeme výročí, která do příslušného roku spadají. A skutečně jde vždycky o výročí, kterým stojí za to se věnovat: rok cyrilometodějský, pak rok, ve kterém jsme si připomínali znovuoobnovení přijímání Večeře Páně pod obojí způsobou, vloni pak nesmírně významné kulaté výročí – 600 let od mučednické smrti Mistra Jana Husa.

Ani letošní rok není prost důležitých výročí, je jich hned několik, a každé z nich si zaslouží pozornost. I my bychom se rádi alespoň některým z nich v tomto ročníku našeho „občasníku“ věnovali.

Budeme-li postupovat podle data, tak jako první přichází na řadu výročí kněžského svěcení Jana Amose Komenského. Stalo se tak v roce 1616, takže opět máme kulaté výročí. K této příležitosti se chystá několik ekumenických akcí (včetně bohoslužeb), na kterých se samozřejmě bude podílet i naše církve; soustředěny jsou, celkem pochopitelně, do regionu Uherského Brodu a okolí, neboť právě s těmito místy je jméno Komenského spojováno nejvíce, a proběhnou v měsíci, který je s uvedenou událostí spojován, to znamená v dubnu.

Letošní květen má hned dvě významná výročí: 14. května uplyne rovných 700 let od narození Karla IV., což je pro náš národ výročí velice významné, a na konci měsíce, konkrétně 30. května, tomu bude 600 let ode dne, kdy byl upálen Husův následovník – Jeroným Pražský. Této osobnosti bychom rádi věnovali větší prostor.

To byla jména, která významně figurují právě v tomto roce, a která by nebylo dobré jen tak minout. Ale našli bychom ještě víc takových, která stojí za zmínku, byť se netýkají přímo církve a křesťanského života jako takového. Tak například 30. dubna uplyne 140 let od narození Tomáše Bati, člověka, který se díky své neuvěřitelné pílí a inteligenci dokázal nejenom sám dostat tak vysoko, ale zároveň převzal i nesmírnou zodpovědnost za tisíce svých dělníků, kterým dal práci a životní jistotu (teď za mne hovoří především svědectví obou mých rodičů, kteří o Baťovi, u kterého pracovali, mluvili vždycky s velikou úctou a uznáním).

Těch rozmanitých výročí je tedy celá řada a všechna stojí za povšimnutí. Ale zároveň i všechna stojí v první řadě za zamyšlení nad tím, co z toho plyne pro nás, k čemu nás odkaz té či oné osobnosti zavazuje. Protože odkaz všech takových historických osobností má smysl pouze tehdy, jestliže jej dokážeme převzít právě jako vlastní závazek a výzvu pro nás tady a teď.

Miroslav Kubíček
šéfredaktor

Velikonoční zamyšlení

A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra.

1. list Janův 4, 21

Ježíš řekl: „Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“

Jan 13, 34-35

Budeme si dnes povídat o barvách. Proč? Protože jaro je v plném proudu a barev každým dnem přibývá. A kolik je lidí, tolik je i různých názorů na to, která barva je nejhezčí. Také máte rádi modrou? Mně se líbí, a také třeba hnědá i fialová. Jenže – ne vždy je odstín barvy ten, který jsme si mysleli, že uvidíme. Proto existuje stupnice základních barev. A stejně tak existují určitá pravidla v životě člověka. Pravidel je mnoho. Jsou základní a jsou různá, tak jako barvy duhy – základní barvy a odstíny. Máme například pravidla pro jízdu na silnici, ale také pravidla v naší rodině, pravidla ve škole, v divadle, pravidla při hrách, a také pravidla ve vztahu k Bohu.

Ta základní pravidla všichni známe, je to „Desatero“. Ale přikázání vzájemné lásky? Je vůbec možné, aby měl člověk někoho rád z příkazu? Asi všichni odpovíme, že ne. Nemůže nás přece někdo nutit, abychom měli druhého rádi. Máte pravdu. Přesto nám Pán Ježíš takové přikázání dává. A není to jenom jeden příkaz. V 1. listě Janově čteme, aby ten, kdo miluje Boha, miloval také svého bratra. Nemůžeme milovat Boha a tvrdit, že jsme jeho učedníci, když nechceme mít rádi druhého člověka – sourozence, spolupracovníka,

spolužáka, souseda. Co s tím? Příklad je jako pevné pravidlo, jako základní barva, jako podklad všech barev. Na tomto základě můžeme pak tvořit celou škálu barev svého života. I my sami jsme takovou barvou nebo krásným odstínem. A všichni dohromady tvoříme tu nádhernou duhu lidství plnou různých barevných tónů. Nepožadujeme od svých bližních, od svých sester a bratří, aby byli tou barvou, kterou chceme my. Oni mají svoji představu a svoje „vnitřní nastavení“ na „svoji“ barevnost. A mají na ni stejné právo jako my. Pokud je budeme akceptovat a společně se budeme držet základního pravidla – Božího příkázání vzájemné lásky – bude pro nás život zde na Zemi radostí, jejímž zdrojem je samotný Syn Boží, Ježíš Kristus.

A tak vám přeji, moje milé sestry a bratři v Kristu, buďte sami sebou – svojí vlastní barvou, protože ta je nenahraditelná. A společně zkusme každý den posunout hranice své lásky k našemu bližnímu. Je to perla nesmírné ceny, kterou nám dává Duch Svatý. V lásce a pokoji ať vás vede po všech vašich cestách.

Modlitba:

Pane Ježíši, děkujeme ti, že nás miluješ takové, jací jsme a že máš s námi trpělivost. Prosíme tě o dar Ducha Svatého, abychom dokázali mít rádi své bližní, aby podle toho všichni poznali, že jsme tvoji učedníci. Amen.

Ivana Krejčí,
farářka v Prostějově

Postní neděle, jejich názvy a důrazy

Jak všichni dobře víme, postním časem nazýváme čtyřicetidenní dobu od tak zvané Popeleční středy až do Velikonoc. V nejstarších dobách byl půst pouze dvoudenní, a to na Velký pátek a Bílou sobotu, postupně se rozšířil na celý Svatý týden, ve čtvrtém století už máme doklady o třítydenní předvelikonoční kající době (z Říma), současně s tím, anebo o něco později, již převládal půst čtyřicetidenní. Navíc se dodržovalo také třítydenní předpostí, začínající devět týdnů před Velikonocemi a uzavřené nedělí masopustní.

Čtyřicítka nebyla samozřejmě zvolena náhodou, měla biblický základ: potopa, Mojžíšův či Eliášův výstup na horu, putování pouští, pokušení na poušti... Se čtyřicátkou se pravidelně setkáváme v souvislosti se zkouškou, dobou přechodu, zápasu či příprav, anebo v souvislosti s pokáním, jako je tomu právě v tomto případě.

Postní doba začíná, jak již bylo zmíněno, známou Popeleční středou, následuje pak šest postních nedělí. Nejde o jednolitý čas – každá z těchto nedělí má v liturgickém kalendáři své vlastní jméno a tím pádem i svůj vlastní konkrétní důraz. Právě na to se nyní podíváme.

Zmínili jsme se ale také o třítydenním předpostí, i to bychom si v našich souvislostech měli připomenout. Říkalo se tomu také „Devítník“ – devět neděl do Velikonoc. Ta první má název **Septuagesimae** (70 dní před Velikonocemi), druhá **Sexagesimae** (60 dní do Velikonoc) a třetí **Estomihi**; v tomto případě se poprvé setkáváme se žalmovým pozadím – jde o Žalm 31,3: „**Budiž mi pevnou skalou.**“ (Kralické znění) Početně nám to asi přesně sedět nebude (viz například od **Septuagesimae** do **Sexagesimae** není deset dní), také se nepočítalo s přestupnými roky; křesťanská neděle a původně

židovská sobota navíc vylučovaly půst, tzn., že týden pak měl jen pět postních dnů, z těchto souvislostí se vyvinulo i zmíněné předpostí, ale s přesnými výpočty bychom si v tomto případě hlavu lámat nemuseli, řekl bych, že nejde než o zanedbatelné detaily.

Pojďme k jednotlivým postním nedělím.

Jeich liturgické názvy vycházejí povětšinou z biblických žalmů a tím jsou také určeny konkrétní důrazy. První postní neděle nese jméno **Invocavit**. Odvozeno je od latinského **invoco**, což znamená „volat“, anebo „vzývat“, a odkazuje k Žalmu 91,15: „**Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdarím ho slávou.**“ Jde o Boží ujištění, že svého věrného neopustí, i kdyby okolnosti a poměry vypadaly sebehůře. Takové je poselství první postní neděle a tím vlastně dává naději pro celé následující období.

Ty postní neděle měly ale vedle zmíněných liturgických názvů i jména lidová, samozřejmě někdy se lišící podle místních tradic. Již Popelečné středě se někde říkávalo „černá“, jinde dokonce „bláznivá středa“. Tradicí je znamení kříže na čele, k čemuž se obvykle používá popel ze spálených vrbových ratolestí, které byly posvěceny během loňské Květné neděle.

I první postní neděli se lidově říkávalo „Černá“ – ženy se vzhledem k nastávajícímu půstu oblékaly do černých šatů. Podobný význam mělo i jméno „Pytlová“ – režné, pytlové postní roucho. Někde se jí také říkalo „Liščí“ (vazba na určité místní zvyky), anebo „Pučálka“ (namočený a usmažený hrách).

Druhá postní neděle se jmenuje **Reminiscere**. Latinské slovo **reminiscor** znamená „rozpomenout se“, anebo „vzpomenout si“, pozadí nalezneme v Žalmu 25,6: „**Rozpomeň se na slitování svá, Hospodine, a na milosrdenství svá, kteráž jsou od věků.**“ Cituji opět v kralickém znění, neboť zde zaznělo přímo slovo „rozpomeň se“, což je v našem případě výstižnější než „pamatuj“ v ekumenickém překladu.

Poselství této neděle je docela zvláštní – k tomu, aby se rozpomenul na uzavřenou smlouvu, není vyzván člověk, ale Bůh. Doslova se dá říci, že zde člověk volá Boha k odpovědnosti, k tomu, aby plnil svá zaslíbení. Ale vůbec nejde o hrubou a drzou troufalost, naopak, je to v tomto případě projev hluboké víry a důvěry. Žalmista tímto způsobem dává najevo, že nemá nikoho, ke komu by mohl volat, než Boha.

Lidový název druhé postní neděle je „Pražná“. Jedná se o postní jídlo – tak zvané pražmo, což jsou upražené obilná zrna.

Třetí postní neděle se jmenuje **Oculi**, tzn. plurál od latinského **oculus** – „oko“. I tentokrát jde o Žalm 25, v tomto případě verš 15.: „*Stále upírám své oči k Hospodinu...*“, eventuálně ale také o Žalm 145,15: „*Oči všech s nadějí vzhlíží k tobě...*“ Důraz této neděle je pak, domnívám se, jasný – chce nás upozornit, jak dobré a potřebné je upřít svůj pohled správným směrem a jakým směrem vést svůj život.

I tato neděle měla samozřejmě jméno v lidové tradici. Říkávalo se jí „Kýchavá“ – prý kolikrát kdo v tuto neděli kýchne, tolik let bude živ, anebo za tolik let umře; také se říkávalo, že kdo v tento den třikrát kýchne, po celý rok nezastůně (možná je zde i souvislost s původem pozdravu „Pozdrav Pán Bůh“ při kýchnutí). Jiný, ale již spíše moderní výklad souvisí s alergiemi – začínají kvést kočičky, jehnědy...

Název a důraz čtvrté postní neděle se může v postním kontextu jevit docela zvláštně – jmenuje se **Laetare**. Jde o imperativ latinského **laetor** – „radovat se“, „veselit se“. Tedy příkaz: „Raduj se!“ Tentokrát se nevychází z žalmu, ale z jednoho ze starozákonních proroctví; v Iz 66,10 stojí psáno: „*Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali.*“

Ta slova byla pronesena v čase, který nebyl pro tu „dceru jeruzalémskou“, tedy pro izraelský národ, nikterak příznivý. Spíše se blížila doba, která nahrávala skepsi a nedůvěře v budoucnost. Ale právě do této nejisté situace zazněla prorokova výzva k radosti. Samozřejmě že nejde o radost povrchní, lehkomyšlnou, ale radost z jistoty Boží přítomnosti. Doba může být jakkoli těžká a nejistá, ale vždycky za námi stojí jako pevná opora náš Bůh. A to je vždycky důvod k radosti. A to je také důvod, proč má tento název své místo v centru postních nedělí – půst, to není čas truchlivý, ale má zde místo především radost.

V lidovém podání se této neděli říkávalo „Družebná“ – družbové a družičky v ten den kladou jarní květiny na oltář ke svěcení; anebo – v jiném podání – může jít o poslední lhůtu, kdy je možno ucházet se o nevěstu, mají-li být hned po Velikonocích oddavky.

Po čtvrté neděli, která vyzývala k radosti, se dostáváme k páté, z jejíhož názvu naopak zaznívá přísnost, až tvrdost. Jmenuje se totiž **Iudica**. Latinské **iudico** znamená „soudit“, anebo „rozsužovat“, opět jde o imperativ: „Sud!“ Ale stačí se podívat na žalm, na který chce tento název navázat, a smysl se nám hned vyjeví. V Ž 43,1 čteme: „**Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmí se mého sporu...**“ I tentokrát bych rád uvedl ještě i kralické znění: „**Sud' mne, ó Bože, a zasad' se o mou při...**“ Takže nejde o strach, obavy ze soudu, ale spíše naopak – opět o důvěru v Boha, spravedlivého soudce, do jehož rukou se lze s důvěrou svěřit.

Lidové jméno je „Smrtná“, pravděpodobně souvisí se zvykem vynášení smrtky v tomto časném jarním období.

A dostáváme se k poslední, šesté postní neděli, která vlastně ale zároveň otevírá Svatý týden – k neděli Květné – **Palmarum**. Latinské slovo **palma** má více významů, v naší souvislosti jde o „větev“ či „palmovou ratolest“. Zde je souvislost jasná – Ježíšův vjezd do Jeruzaléma. Palmové ratolesti, které před něj lidé na cestu kladli,

byly odedávna symbolem míru a pokoje. Jenomže všechno již směřuje k dalším událostem, o kterých ti, kteří teď Ježíše vítají, nemají ještě ani ponětí – k pašijím...

O této neděli se při římskokatolických mších světi kočičky (popel z nich pak bude příští rok užít na Popeleční středu, čímž je svým způsobem uzavřen cyklus). V některých místech, tuším, že někde v jižních Čechách, se jívovým kočičkám říkalo „berany“, proto se tam také této neděli říkávalo „Beránková“.

To byly jednotlivé postní neděle, respektive i zmínka o třech nedělích předpostních. Ale tím to ještě nekončí – i následujících pět nedělí v mezidobí od Velikonoc do Svatodušních svátků má své názvy, alespoň stručně si je uvedme:

První po Velikonocích (anebo, jak se jí někdy říká, Druhá velikonoční) se jmenuje **Quasimodogeniti**, volně přeloženo „jako znovuzrození“; v té souvislosti bývá uváděn druhý verš z druhé kapitoly prvního listu Petrova: „*Jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení.*“

Další povelikonoční neděle vycházejí, jako většina předchozích, opět ze starozákonních žalmů.

Misericordias (Domini) – milosrdenství; Ž 33,5: „*Hospodina milosrdenství je plná země.*“

Jubilate (Deo) – latinské **iubiló** = „jásat“, „plesat“; Ž 66,1: „*Plesej Bohu všecka země...*“ (kralické znění)

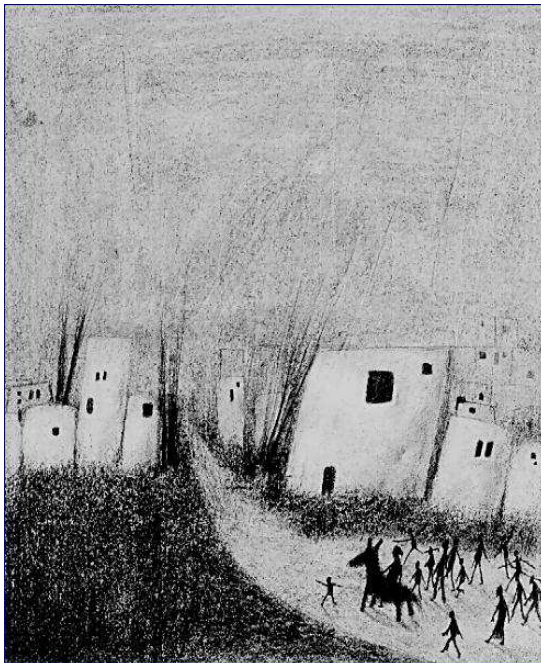
Cantate (Domino) – **cantó** = zpívat; Ž 98,1: „*Zpívejte Hospodinu píseň novou...*“

Rogate – **rogó** = „tázat se“, „prosit“, ev. i „modlit se“; snad Ž 66,20: „*Požehnán buď Bůh, že mou modlitbu nezamítl a své milosrdenství mi neodepřel.*“

Exaudi – exaudió = poslouchat, jasně slyšet, vyslyšet;
Ž 27,7: „*Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nad
mnou, odpověz mi!*“

Již ze samotných názvů těch nedělí, které vyplňují mezidobí do Svatodušních svátků, je znát, jak pevně je v jejich pozadí přítomna radostná zvěst o vzkříšení, o vítězství života. Ti, kteří kdysi všem těmto nedělím dávali názvy, dokonale prožívali jednotlivé etapy uvedených období a tím se jim také podařilo předat cenné poselství, mající svůj význam až do dnešních dnů.

Miroslav Kubiček
farář v Brně - Nové Sady

© 2005 Nikola Čulík, www.blisty.cz

Ambrož Milánský – církev nad státem

Jiří Sladký

V tomto článku bychom se rádi pokusili alespoň stručně vykreslit život i základní historické momenty, týkající se především vztahu církve a státu a významné křesťanské osobnosti konce antiky, milánského biskupa Aurelia Ambrosia. On sám se narodil někdy okolo roku 340 v Trevíru ve vysoce postavené křesťanské rodině. Jeho otec, velitel císařské gardy, v podstatě guvernér, byl jeden z nejvýznamnějších mužů římského impéria.¹ Po smrti otce se rodina přestěhovala do Říma, kde se mladému Ambrožovi dostalo potřebného vzdělání v gramatice, rétorice, právu i literatuře, aby později, takto vybaven, mohl zastávat podobně jako jeho otec veřejné funkce. Proto je roku 370 poslán do severoitalských provincií Emílie a Ligurie jako místodržitel.

Právě v té době vypukly ve zmíněné provincii nepokoje mezi ariány a křesťany, hlavně po smrti ariánského biskupa Auxentia, kdy každá ze dvou stran prosazovala svého kandidáta. Ambrož ze své funkce zakročil, nicméně jeho autorita byla prý tak velká, že „navzdory tomu, že byl prostým katechumenem, byl povolán za milánského biskupa.“² To že lidé v té době křest odkládali, nebylo nic neobvyklého.³ Teď však již nastal čas, aby po přijetí křtu byl Ambrož roku 374 vysvěcen na biskupa.

---

¹ Srv. P. JOHNSON, *Dějiny křesťanství*, Brno 1999, s. 100.

² BENEDIKT XVI., *Otcové církve, Od Klementa Římského po Augustina*, Kostelní Vydří 2009, s. 127.

³ Křest byl tehdy vnímán jako mimořádná očista od všech hříchů, proto ho lidé zvláště spojení s výkonem veřejné moci, odkládali. Viz blíže T. LANE, *Dějiny křesťanského myšlení*, Praha 1996, s. 41.

Jak si představit nového biskupa? Předně Ambrož byl velmi dobře kulturně vybavený, nicméně scházela mu znalost Písma, proto se s veškerým nadšením pustil do jeho studia, sám pak později uvedl do praxe západní církve tzv. lectio divina, jehož rozsah určoval i jeho kazatelskou činnost.⁴ Díky mozaice v kostele Sant´Ambrogio můžeme dokonce zachytit snad i jeho pravou podobu. Ukazuje se, že byl opravdu „malým, křehkým mužem, s vysokým čelem, protáhlou melancholickou tváří a obrovskými očima“.⁵

Zdánlivou tělesnou křehkost ovšem biskup Ambrož vyvážil neoblomnou pevností v zásadách pravověrného křesťanství, se kterou rozhodně vystupoval nejen proti již uvedeným bludařům, ale když to bylo nutné, i proti světskému státu, resp. proti císaři. Dá se říci, že to byl on, kdo položil základy vztahu církve a státu, především princip nezávislosti církve na státu a naopak povinnosti křesťanského panovníka vůči církvi.

Míra moci, kterou Ambrož disponoval, byla nebývalá, on sám ovlivňoval politiku hned několika císařů. Navíc Milán byl tehdy hlavním městem říše,⁶ nikoliv Řím. Také v té době nelze ještě hovořit o papežství, neboť i sám Ambrož, přestože on jako milánský biskup vykazuje „papežské rysy“, vždy hovoří o tom, že biskupové konají svou moc kolegiálně. Na druhou stranu vliv jednotlivých biskupů má záviset na významu sídelního města.⁷ A o větším významu Milána v této době, např. i ve vztahu k římskému stolci, snad není pochyb.

---

⁴ BENEDIKT XVI, *Otcové církve...*, s. 127.

⁵ P. JOHNSON, *Dějiny křesťanství...*, s. 100.

⁶ Srv. M. ELIADE, *Dějiny náboženského myšlení III., Od Muhammada po dobu křesťanských reforem*, Praha 1997, s. 46-47.

⁷ Srv. P. JOHNSON, *Dějiny křesťanství...*, s. 100-101.

Z Ambrožova působení uvedme několik nejvýznamnějších příkladů, jakým způsobem ovlivňoval politiku státu. Předně byla jeho přičiněním odstraněna pohanská socha Victorie z budovy senátu, ale dva roky nato roku 384 někteří významní Římané pohanského směru naléhali na císaře Valentiniana, aby sochu vrátil zpět. Díky důrazům, uvedeným v Ambrožově listě císaři, panovník ustoupil. Nicméně jeho matka Justýna, která byla ariánského směru, se rozhodla Ambrožovi pomstít. Proto se pokoušela biskupa donutit, aby jeden z milánských chrámů vydal ariánům. Ambrož neustoupil a „zorganizoval cosi na způsob okupační stávky v dotyčném chrámu a oznámil svou připravenost k mučednictví“.⁸ Mimochodem právě tohle svědectví milánské církve bylo hlavním důvodem k obrácení Aurelia Augustina. Nemohla to být „jen“ Ambrožova kázání, jelikož je přece zřejmé, že kázání má skutečný účinek jen tehdy, je-li podmíněno osobním příkladem kazatele a opravdovým svědectvím svěřeného sboru.⁹

Snad ještě jedna událost z Ambrožova politicko-náboženského působení stojí za zmínku. V roce 390 kvůli náhlému vzbouření nařídil císař Theodosius krvavý masakr tisíců Soluňanů. Ambrož napsal císaři soukromý dopis, v němž ho vyloučil z církve, pokud nebude činit pokání za zmíněné vraždy. Císař skutečně pochopil svůj omyl a vstoupil do chrámu jako kající. Ambrož jej opět přijal do církve a jejich vztahy zůstaly i nadále přátelské.¹⁰ Lze tedy bezpečně tvrdit, že „Ambrož tak značně napomohl uspíšení procesu, který postavil císařskou moc bezvýhradně na stranu katolické církve a církev bezvýhradně na stranu císařské politiky“.¹¹ Tím v podstatě předznamenal typický vztah církve a státu ve středověku.

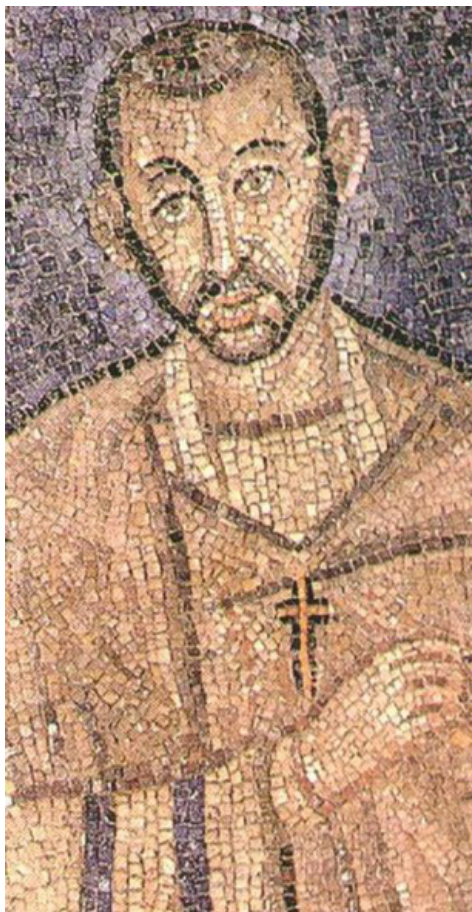
⁸ T. LANE, Dějiny křesťanského myšlení..., s. 42.

⁹ Srv. BENEDIKT XVI, Otcové církve..., s. 128.

¹⁰ Viz stručně např. L. DATTRINO, Patrologie, Praha 1997, s. 184.

¹¹ P. JOHNSON, Dějiny křesťanství, Brno 1999, s. 100.

V osobě Ambrože se nám otvírá pohled na věřícího, který pochází ze šlechtických kruhů, v podstatě z vládnoucí třídy, a i přesto, že on sám byl hluboce věřící křesťan, u kterého každý našel útěchu i naději,¹² nemůžeme v něm nespátřit typický prototyp středověkého biskupa – knížete.¹³

Ambrož Milánský - mozaika

---

¹² Srv. BENEDIKT XVI, *Otcové církve...*, s. 129-130.

¹³ Srv. P. JOHNSON, *Dějiny křesťanství*, Brno 1999, s. 100.

Církev v době nejen postní

Postní doba je vždy výzvou. Je to důležité období. Je důležité, protože je přípravou na Boží hod. Zvláště to platí pro dobu velikonoční.

Půst můžeme strávit velmi jednoduše tak, že se přidržíme tradiční praxe. Třeba nejíst maso. V případech, kdy se nevěnujeme práci fyzické, ale práci intelektuální, a potřeba živočišných proteinů není téměř žádná, může být lepším postním cvičením odřící si kávu. Jsme u toho: aktivnějším přístupem postní přípravy může být pro každého něco jiného. Záleží na osobních zvycích, zlozvycích, prohřešcích, době, profesi, sociální skupině... Proto je půst výzvou pro každého z nás – nejen si něco odřící, ale také nalézt, co si odřící, aby to přispělo k našemu duchovnímu růstu, proměně.

Pokud si s tím sami nevíme rady, nevádí. Pokud nedostaneme odpovědi na modlitby v této věci, má to tak zřejmě být. Vracíme se zpět na začátek – k tradiční postní praxi. K praxi, které mají pramen a důvod v církvi samé. Ať už v církvi obecné, ve které se tradice po staletí vytvářely, nebo v církvi místní. Pokud nevím, jak se postit, nemohu snad tuto nejistotu sdílet se svým duchovním, aby mi na mé cestě hledání pomohl? Nepomohou mi snad zvyky mého společenství? Nepomůže mi snad moje blízká sestra nebo blízký bratr? Vždyť můžeme velice snadno půst prožívat společně! Vždyť v náručí církve tak můžeme prožívat vše! Taková je církev!

Pro mne osobně bylo velmi důležité vytrhnout 46 hodin ze zajatého koloběhu civilní profese a rodinného života, abych je mohl strávit ve velmi obohacujícím setkání duchovních a laiků. Každý z nás přišel na Lipovou, protože mu leží na srdci budoucnost její/jeho církve. Shromáždili jsme se v Kristově jménu. Společně jsme chválili, děkovali, prosili. Viděl jsem a sám pocítil sebezapření při vzájemném sdílení myšlenek, názorů a pocitů. Není snad toto půst? Zapírat sám sebe, abych mohl být součástí církve? Což nám srdce nehořelo? †

Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ (L 24, 32)

Možná v našem společenství ještě nepadla ta hlavní myšlenka, která nás všechny nasměruje. Možná padla, ale zase „zapadla“. Možná jsme o ní i hovořili, ale ne dostatečně dlouho. Možná, že i času byl dostatek, ale myšlenku jsme přesto nepřijali. Možná jsme se ji snažili přijmout, ale nebyli jsme připraveni. Nebo jsme byli připraveni, ale nebyla to Pánova vůle pro tuto chvíli.

Možná zatím nevíme, kudy jít. Ale vždyť ani nevíme, za co a jak se modlit! † Důležité je, že jsi s námi. To každému z nás i nám společně dává sílu.

**Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti.
Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním. (Ř 8, 26)**

Jsme stále na cestě. Byli jsme a budeme. Abychom nesešli z cesty, mohou nám pomoci dláždění, ony církevní tradice, které před nás mnozí již položili. Pokud nevíme, jak hluboká je kaluž na nové cestě, kterou chceme projít, můžeme použít dlaždice na cestě staré, byť riskujeme, že se bude třeba dlaždice už viklat a zvrtneme si kotník.

Abychom mohli jít dál, musíme mít také odvahu zbavovat se kouli na noze, které nás táhnou zpět. † A bychom jako koně po cestě nešli jen tupě vpřed širokou branou do záhuby, musíme mít oči otevřené, jinak přehlédneme odbočku s úzkou klikatou pěšinou, která vede k tobě, Bože.

**Řekl mu: „Nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé.
Ale ty jdi a všude zvěstuj království Boží.“ (L 9, 60)**

Pane náš, ty sám buduj svou církev. Vezmi nás, prosíme, jako své stavební kameny. Najdi pro nás naše pevné místo ve tvém Kristově těle. Posiluj nás ve vytrvalosti stále to místo, které jsi pro nás připravil, hledat. Vždyť tolik toužíme po tom být s tebou, u tebe, v tobě. Amen.

Michal Hvězda,
kazatel v NO Blansko

Pozvánka na pouť do Žeravic

Ve dnech **22. a 23. dubna** se k 400. výročí ordinace J. A. Komenského na kněze koná Poutě do Žeravic. Program připravila obec Žeravice ve spolupráci s muzei JAK v Uherském Brodě a v Přerově a Brněnskou diecézí ČČSH.

Program:

22. dubna – pátek:

18 hodin:

- **oficiální zahájení oslav** v *kinosále*,
- po zahájení bude promítán filmový dokument:
Pod ochranou Žerotínů.

23. dubna – sobota:

od 10 do 11 hodin:

- **ekumenická bohoslužba**
v kostele Stětí Jana Křtitele

od 11 do 13 hodin:

- **setkání s biskupem Jurajem Dovalou**
ve třídě ZŠ Žeravice

od 14 do 15 hodin:

- **přednáška** komeniologa Dr. Petra Zemka
v kinosále – pro veřejnost

od 15 do 21 hodin:

- **knihtisk, ražba mincí** – Pan Prokeš
v sokolovně

od 17 do 18 hodin:

- **koncert** Pěveckého sdružení moravských učitelů:
Pocta Komenskému

v řk. kostele

od 18:30 hodin:

- **představení Don Quijote da la Ancha**

v sokolovně

do 22 hodin:

- hraje **cimbálová muzika Marýnka**

22 hodin:

- **ukončení oslav**

Akce probíhající po oba dny oslav:

od 9 do 18 hodin:

- **muzeum – Památník JAK** otevřeno pro veřejnost

- **segmentová výstava: Jak chtěl JAK změnit svět**

v prostorách kinosálu

- **panelová výstava o životě a díle JAK**

v době, kdy pobýval v Přerově

v prostorách kinosálu

- **výstava fotografií Lochu pod Památníkem JAK**

v prostorách kinosálu

Časové údaje se mohou nepatrně změnit.

SoulFly 2016

festival převážně původní tvorby

Místo konání: Husův sbor CČSH Hodonín Dvořákova 2

Termín konání: 1. – 8. květen 2016

Idea festivalu: „Rozvíjení myšlenek a činů Mistra Jana Husa a Jana Amose Komenského pro nás znamená především hledání ničím nepřikrášlované pravdy o nás samých tady a teď a zároveň práci na vytváření vlastních a původních hodnot, inspirovaných Duchem Kristovým v nejširším smyslu. Chceme na tomto obojím pracovat na místech, kde by pro něco takového měly být přirozeně a soustavně vytvářeny podmínky – tedy kde jinde, než uprostřed společenství svobodné církve“.

Neděle 1. května 2016

9:00 / liturgická síň:

Zahajovací festivalová bohoslužba s Farského liturgií
...každý je zván, slouží bratr biskup Juraj Jordán Dovala...

10:00 / liturgická síň:

70 let Husova sboru v Hodoníně
...vernisáž výstavy dokumentů o historii a současnosti našeho sboru, jeho Kreativním centru Getsemany a časopisu Jordán...

17:00 / zahrada, v případě nepříznivého počasí liturgická síň:

Mass Band Project

...světová premiéra projektu Lukáše Kucsary - prezentace zbrusu nové rockové balady, kterou v jednu chvíli na jednom místě zahraje a zazpívá velké množství hudebníků...

Pondělí 2. května 2016

18:00 / zahrada (za každého počasí)

Chodník štěstí a Boží trpělivosti

...slavnostní uvedení nových prostor Kreativního centra Getsemany do provozu...

18:05 / Getsemanská kaple

Eva Marie Sližová

...vernisaž světové premiéry výstavy kombinovaných technik pozoruhodné mladé autorky...

Úterý 3. května 2016

17:00 / čajovna

Slavnostní otevření literární čajovny

...vítejte v právě nově otvírané literární čajovně sestry Jarmily Moosové v budově sboru...

18:00 / liturgická síň

Ktož sú Boží sborovníci?

...koncert pěveckého sboru náboženské obce Církve československé husitské v Hodoníně, jako hosté vystoupí pěvecký sbor dětí romské národnosti ze ZUŠ v Kojetíně a další... součástí koncertu bude rovněž prezentace Projektu Zpěvník – realizace nahrávek doprovodů Farského liturgie a všech písní i vybraných písní samotných ze „starého“ zpěvníku CČSH...

Středa 4. května 2016

15:00 / liturgická síň (pokud bude zájem a čas)

Meditace

...světová premiéra tiché performance Filipa Fidly Martinka...

17:00 / liturgická síň

Vox caelestis

...světová premiéra poetického filmového dokumentu za osobní účasti poloviny tvůrců... (animované fotografie nebeských úkazů a básně básníka, fotografa a churáňovského meteorologa Romana Szpuka v těsném propojení s tóny varhanních improvizací Petra Vaculoviče, které byly nahrány na varhany ve sboru Církve československé husitské v Kvasicích.)

17:30 / liturgická síň

Drone Poetry

...světová premiéra experimentálního poeticko - hudebního projektu Filipa Fidly Martinka a Petra Vaculoviče, spojená s ukázkami Filipova autorského videoartu a videodokumentací jeho veřejných performancí, mj. i na dřívějších festivalech SoulFly...

18:00 / liturgická síň

Zachraňte Edwardse

...promítání dokumentu o zrození a prvních letech života Juliánky Sladkowské (+ 26.1.2016), jejíž památce je věnován letošní festival a rovněž tak i o jejích rodičích – sestře Šárce a bratru Marcelovi Sladkowských...

Čtvrtek 5. května 2016

08:00 - 17:00 / místa a čas srazu na základě individuální domluvy

Workshop hudební kompozice

...workshop pro všechny, kteří by se chtěli věnovat skládání hudby, případně tvorbě písňových textů a nevědí, jak začít, nebo již začali a na něčem se zasekli. Workshop je žánrově nevyhraněn, vítáme vyznavače veškeré kvalitní hudby od gregoriánského chóru po progressive metal. Na tento workshop je třeba se přihlásit nejpozději do konce dubna 2016 na mailu petrvaculovic@seznam.cz. Workshop je pouze úvodním setkáním z řady mnoha dalších možných v průběhu celého následujícího roku...

Pátek 6. května 2016

16:00 - 18:30 / čajovna

Kdo si hraje, nezlobí – Vol. 1

...přijďte si zahrát některou ze zbrusu nových, ručně kreslených stolních her Daniely Andršové...

19:00 / chodník před budovou sboru

Mistrovství Husova sboru ČČSH ve švihlé chůzi

...mistrovství v této netradiční Monty - Pythonovské disciplíně, která k nám přišla z britských ostrovů, se může zúčastnit každý, zvítězit však mohou pouze ti, jejichž chůze bude shledána dostatečně švihlou...

Sobota 7. května 2016

15:00 - 17:30 / čajovna

Kdo si hraje, nezlobí – Vol. 2

...přijďte si zkusit sami vytvořit svoji zbrusu novou stolní hru na workshop Daniely Andršové...

18:00 / liturgická síň

Neváhej a piš!

...koncert světových premiér hudebních skladeb a poezie tvůrců Kreativního centra Getsemany, na programu jsou dílka Stanislava Skočíka, Mariána Obrtlíka, Petra Vaculoviče, Jarmily Moosové, Luboše Brablce, Josefa Brožíka a Amálky Chyzy... Hrají, zpívají a recitují tvůrci Kreativního centra Getsemany...

19:30 / liturgická síň

We

...alternativně - rockový koncert jako velký comeback nekonvenční kapely...

Neděle 8. května 2016

9:00 / liturgická síň

Závěrečná alternativní festivalová bohoslužba

...alternativní forma bohoslužby, slouží bratr biskup Juraj Jordán Dovala, na průběhu se podílejí laici napříč křesťanskými vyznáními...

10:00 / liturgická síň

Křížová cesta

...slavnostní odhalení souboru 16 reliéfů - zastavení Křížové cesty za osobní účasti všech tří tvůrců tohoto kolektivního dílka...

Letošní festival je věnován památce Juliánky Sladkowské

Festival se koná pod záštitou Náboženské obce Církve československé husitské v Hodoníně (Husův sbor) a Brněnské diecéze Církve československé husitské. Vstup na všechny akce festivalu je volný. Pro příjezd do místa konání festivalu, prosím, použijte prostředky hromadné dopravy, parkovací možnosti v areálu sboru jsou velmi omezené.

Informace: www.facebook.com/festivalsoulfly2016
www.facebook.com/husuvsborhodonin

Pozvánka na pouť na Sázavě 2016

Zúčastněte se letošní Pouti na Sázavě v sobotu 25. 6. 2016!

Letošní Pout' na Sázavě je věnována 600. výročí Jeronýma Pražského a 700. výročí Karla IV. a doprovází ji biblické motto: **Moudrost má větší cenu než perly!**

Celodenní program bude v 10 hodin tradičně zahájen ve Sboru CČSH opata Prokopa na Sázavě, odkud půjdeme krátkou společnou poutí do Sázavského kláštera, kde začne pod širým nebem v 11 hodin bohoslužba s přijímáním Večeře Páně vedená patriarchou a biskupy CČSH za účasti ekumenických hostů. Po stravě duchovní přijde i společná strava materiální, kde chléb a víno doplní to, co poutníci s sebou přivezou a dají na společný stůl. (Komu to nebude stačit, může se občerstvit i u stánků našich milých právě v církvi pokřtěných Pepy a Lenky a druhého Pepy s jeho rodinou, kteří budou zajišťovat celodenní občerstvení.)

Po celé dopoledne budou moci děti malovat obrázky na témata, která se k oběma výše zmíněným výročím váží a poutníci je budou moci během oběda hodnotit barevnými kolíčky. Vyhodnocení výtvarné dětské soutěže letos plánujeme dříve, společně s vyhodnocením soutěže náboženských obcí, aby si děti mohly odnést ceny osobně. Novinkou letošního ročníku je připravovaná soutěž pro náboženské obce! (*Informace zveřejníme záhy.*)

Odpoledne vás na Pouti na Sázavě čeká pestrý hudební, divadelní a taneční program: vystoupí duo Jitka Malczyková a Vojtěch Jindra v nezvyklém spojení houslí a kytary v rytmech irské hudby ve vlastních improvizacích. Těšit se můžete též z naší provenience na taneční program dětí z nízkoprahového klubu Husita a na Berušku band. Divadelní interaktivní hru nejen pro děti přijede sehrát Víťa Marčík junior. Jméno interpreta odpoledního koncertu na velkém pódiu Severní zahrady brzy zveřejníme.

Připraven bude opět i zážitkový a současně edukační program pro děti formou her a mnohého dalšího na stanovištích pod barevnými slunečníky, při němž si děti hravou formou osvojí významné momenty z života a díla Karla IV. a Jeronýma Pražského.

Koupí výrobků z dílny Nazaret a Domeček podpoříte diakonickou práci, možnost nákupu kávy a dalších produktů fair trade podpoříte spravedlivý obchod.

Po celý den máte možnost se vydat též na komentovanou prohlídku Sázavského kláštera.

Závěr pouti se uskuteční tradičně při společné modlitbě v kryptě klášterního kostela sv. Prokopa.

Pouť včetně všech programů je pro poutníky zdarma.

Atmosféra a prostředí areálu Sázavského kláštera je velice pěkné. Pouť můžete pojmout i jako rodinný výlet. Pozvěte na Pouť na Sázavě i své přátele!

POUŤ NA SÁZAVĚ pořádá Církev československá husitská ve spolupráci s NPÚ – klášterem Sázava za podpory města Sázava a finanční podpory MK ČR každoročně v areálu kláštera Sázava od r. 2001. Jedná se o ekumenicky otevřenou pouť s bohatým duchovním a kulturním - hudebním, literárním, výtvarným a divadelním - programem určeným pro nejširší veřejnost, včetně speciálně zaměřených programů (pro rodiče s dětmi, děti z dětských domovů, seniory). Pouť přispívá ke kulturně duchovnímu obohacení a díky umístění v areálu Sázavského kláštera přináší živý odkaz Cyrila a Metoděje a opata Prokopa. Podněcuje též zájem o nové znalosti a vědomosti o dějích a postavách spjatých se Sázavským klášterem coby významným dějištěm české historie, ale i současnosti. Tematicky se pouť zaměřuje i na významná dějinná výročí. Pouť má tradičně nadregionální celorepublikovou působnost.

Mgr. Hana Tonzarová, Th.D. - hl. koordinátorka Pouti na Sázavě
Odbor pro ekumenu a vnější vztahy
Úřad ústřední rady Církve československé husitské
Wucherlova 5, 160 00 Praha 6 – Dejvice

E-mail: hana.tonzarova@cshz.cz,

Telefon: 00420 220 398 114

Mobil: 00420 602 355 104

Další pozvánky

AKT zve na pravidelná setkání, vždy **druhý pátek v měsíci**, v prostorách Setkávání ve 3. poschodí na **Joštově 7, Brno**. Začátky jsou vždy **ve 15:00 hodin**, vchod je z ulice Česká. Od **14:30 hodin** je připraveno menší občerstvení.

8. dubna 2016 – diskuze členů na aktuální téma

13. května 2016 – Mgr. A. Naimanová:

Trénování paměti

10. června 2016 – diskuze – ukončení semestru

Ve dnech **22. a 23. dubna** se koná, k 400. výročí ordinace J. A. Komenského na kněze, **Pouť do Žeravic**.

(bližší informace na straně 20 tohoto časopisu)

Ve dnech **1. až 8. května** se koná v **Husově sboru CČSH Hodonín, Dvořákova 2, festival převážně původní tvorby, SoulFly 2016**

(bližší informace na straně 22 tohoto časopisu)

Ve dnech **6. až 8. května** se koná na Lipové Setkání rodin. Plakátek bude rozeslán do náboženských obcí s předstihem.

Ve dnech **13. a 14. května** se na Lipové koná každoroční **Jarní kuropění** – setkání mladých zpěváčků pod vedením sestry Ivany Krejčí.

Dne **10. června** bude **Noc kostelů**

(upozorňujeme na změnu termínu!!!)

Dne **25. června** se koná tradiční **Pouť na Sázavu**.

(bližší informace na straně 26 tohoto časopisu)

Vážení přátelé!

Dovolujeme si vás pozvat na seminář, který bude zaměřen na hry pro malé skupiny a to nejen dětí, nýbrž i dospělých či seniorů. Tyto hry jsou zaměřeny např. na dětské kluby nebo společenství lidí, kteří se chtějí nejen vzájemně seznámit, ale i příjemně a netradičně prožít volný čas. Nabyté informace je pak možno využít při práci v náboženské obci.

Seminář se koná dne **9. dubna 2016 od 9 hodin ve Sboru Páně v Brně – Řečkovících** pod vedením sestry Ivany Krejčí a Magdalény Spurné.

Zájemci hlase se u bratra Vratislava J. Marši.

(*mobil:* 776 032 149, *e-mail:* marsa@ccshbrno.cz)

Program:

- 9:00** – několik her na úvod
- 9:30** – jak vybírat hry, kde je „sehnat“, (*hry budou k dispozici pro kopírování*), jak hru upravit pro svoji momentální potřebu, výběr pomůcek pro hry.
- 10:30** – jak motivovat, aby si lidé chtěli hrát (různé formy motivace)
- 11:30** – druhý „blok her“
- 12:00** – diskuse účastníků (konkrétní dotazy...)
- 13:00** – ukončení semináře

Proběhlé akce

Statutární zástupci náboženských obcí a další zájemci se v sobotu 20. 2. 2016 sešli ve vzdělávacím středisku Penzion Zahradka v Brně na Lipové. Předmětem jejich zájmu byli uprchlíci, kteří představují zneklidňující výzvu, která odhaluje odvrácenou stranu společnosti přeplněných supermarketů, rychlých dopravních prostředků, komunikačních technologií a nekonečné nabídky zábavy a her. Kladli jsme si otázku: **Lze se před tímto znamením doby trvale skrývat zarytým odmítáním? Co jsme jako křesťané tomuto světu dlužni? Zvládneme „krizi“?**

Nejprve se s námi o své zkušenosti podělili dva hosté z ekumeny. Prvním z nich byl Mgr. Mikuláš Vymětal, Th.D., farář Českobratrské církve evangelické v Berouně s pověřením pro práci s menšinami a s mládeží, spoluautor knih: *„Pijte z něho všichni“*, *„Meze smířlivosti“* a zakladatel neziskové organizace *„Společně žít v míru“*. Vycházel ze své bohaté zkušenosti ze setkání s uprchlíky v detenčních zařízeních MV ČR. Nastínil možnosti integrace imigrantů z jiných kultur a jejich začlenění do evropské společnosti. Dalším hostem byl Mgr. Filip Breindl, Th.D., šéfredaktor zpravodajství radia Proglas, autor knih: *„Papuánská Velká noc“*, *„Za misionáři Amazonie“* a dalších. Působil též mezi uprchlíky na srbsko-chorvatské hranici. Podal řadu zajímavých statistických dat a vysvětlení. Oba přednášející se danými tématy se zabývají dlouhodobě a své poznatky a zkušenosti využívají v rámci své profese i jako přednášející na různých platformách. Diskuze účastníků zrcadlila různé názory a stanoviska. Všechny však sjednocovala snaha o vytvoření co nejobjektivnějšího obrazu dané problematiky a zapojení se do řešení z křesťanského východiska. Ti, kdo utíkají do Evropy před válkou, jsou především lidé, kteří potřebují přátelství a duchovní stravu stejně jako klid a bezpečí. Nechtějí jen brát, ale také dávat. Ani my v České republice nejsme zcela bez viny na situaci, která ve světě vládne. I když je situace vážná, věříme v Boží pomoc a vedení na úrovni politické i osobní.

Světluše Košíčková
farářka v Brně - Tuřany

Sestra Košíčková a oba přednášející: bratři Mikuláš Vymětal a Filip Breindl.

Bratr farář Mikuláš Vymětal donesl množství fotografií z práce s menšinami.

Doporučujeme ...

Evangelizační anti-pomůcka

Mezi novinkami brněnského vydavatelství Centra pro studium demokracie a kultury mne zaujala drobná knížečka **Fabrice Hadjadje** *Jak dnes mluvit o Bohu?* Zaujal mne autor sám. Po rodičích má židovsko-arabské kořeny. Do svých téměř třiceti let ateista. Potom konvertoval ke katolictví. Profesně se věnuje vyučování filosofie a literatury (Toulon) a řídí Evropský institut antropologických studií Philanthropos. Uznejte sami: Žido-arab nebo Arabo-žid, Francouz, ateista, filosof, spisovatel a konvertita ke křesťanství, to je přece skvělá kombinace slibující lidsky živé, církevně-teologickou hantýrkou nepoznamenané a přitom i odborně kompetentní zpracování tématu, které se dotýká nás všech, „*kdo se nějak angažujeme v církvi*“. Zaujal mne také i podtitul „*Evangelizační anti-pomůcka*“.

Zkrátka z vícero důvodů kniha vzbudila můj zájem. Přčetl jsem ji a nezklamala mne. Nedává pochopitelně odpověď na onu otázku, kterou nese ve svém názvu. A už vůbec ne nějaký návod. Ale to je na ní právě poctivé a slibné.

Základ knihy tvoří přednáška, kterou autor pronesl na zasedání Papežské rady pro laiky v Římě 26. listopadu 2011, kam ho pozval kardinál Stanisław Ryłko. (*Hadjadj vtípným způsobem spojuje kardinálskou červeň s červení klaunovských nosů i červenáním se těch, kteří se odvažují dnes mluvit o nevyhovitelném.*)

Autor provádí čtenáře čtivým, živým, vtípným způsobem vážnými tématy jako je: mluvení o nevyhovitelném; co vůbec znamená mluvit a proč Bůh chce, aby za něj mluvili nedokonalí lidé (kapitola: „*Proč si to Bůh neodpracuje sám? Proč to nechává*

na klaunech?“). Předposlední oddíl knihy nabízí také výstižnou analýzu současné doby (kapitola: „*Krásný dnešek*“).

Jak jsem již napsal, autor nedává žádné návody a rady, ale velmi dobře uvádí do tématu a jeho nejhlubších souvislostí. Nakonec se i zde znovu potvrzuje, že nejadekvátnější řečí o Bohu je, vyjádřeno slovy Fabrice Hadjadje, „*jazyk kříže*“ (viz kapitola: „*Závěr, ale ne konec*“). Tím myslí to, co někdy nazýváme „*autentickým křesťanským životem*“, „*autentickou křesťanskou osobností*“. Dovolím si na tomto místě citovat: „... *Každý z nás má být odpovědí; nerozumíme jí sice, ale my jsme ta odpověď, když budeme Slovo následovat na jeho cestě kříže (a radosti)... To je nejdůležitější není mít, ale být. Nejdůležitější je být s Kristem živým slovem věnovaným bližnímu, tedy ani ne tak mít po ruce slova o Bohu, jako být jedni druhým Božím slovem.*“ (str. 149)

Vřele doporučuji každému, koho zajímají otázky komunikace, svědectví o Bohu a víře v současném světě. Co víc si můžeme přát, než abychom byli „*jedni druhým Božím slovem*“?

Údaje o knize:

Autor:	Fabrice Hadjadj
Název:	Jak dnes mluvit o Bohu? <i>Evangelizační anti-pomůcka.</i>
Originál:	Comment parler de Dieu aujourd'hui: <i>anti-manuel d'évangélisation</i>
Překlad:	Pavla Doležalová
Vydavatel:	CDK Brno 2016 151 stran textu

Datový plán

Duben:

- 1. 4. – jednání Diecézního revizního finančního výboru
- 2. 4. – zasedání Diecézní rady
- 7. 4. – vikariátní konference duchovních Brno
- 9. 4. – zasedání Ústřední rady
- 14. 4. – vikariátní konference duchovních Vysočina
- 16. 4. – vikariátní konference duchovních
Východní Morava
- 22. a 23. 4. – pouť do Žeravic (*J. A. Komenský*)
- 30. 4. – Diecézní shromáždění

Květen:

- 5. 5. – vikariátní konference duchovních Brno
Oslavení Páně
- 6. až 8. 5. – setkání rodin
- 12. 5. – vikariátní konference duchovních Vysočina
- 13. a 14. 5. – Jarní kuropění
(*Diecézní setkání malých zpěváčků*)
- 14. 5. – zasedání Ústřední rady
- 15. 5. – Boží hod svatodušní
- 17. 5. – vikariátní konference duchovních
Východní Morava
- 22. 5. – svátek Boží Trojice
- 27. 5. – jednání Diecézního revizního finančního výboru
- 28. 5. – zasedání Diecézní rady

Červen:

- 6. až 8. 6. – Synoda duchovních
- 10. 6. – Noc kostelů
- 11. 6. – bohoslužby ve Škodějově
- 12. 6. – sbírka Dr. K. Farského *(na Škodějov)*
- 17. 6. – zasedání Ústřední rady
- 18. 6. – vikariátní konference duchovních Vysočina
zasedání Církevního zastupitelstva
- 21. 6. – vikariátní konference duchovních
Východní Morava
- 25. 6. – jednání Diecézního kárného výboru
Pouť na Sázavu

Červenec:

- 6. 7. – bohoslužba k svátku M. J. Husa
(Husova sbírka)
bohoslužba k svátku M. J. Husa
(televizní a rozhlasový přenos z Betlémské kaple)
- 11. až 15. 7. – Duchovní cvičení
- 23. až 30. 7. – setkání mládeže v Přibyslavi

Vyhodnocení literární soutěže

Kategorie – do 15 let:

- I. místo: Jerguš Dovala (uveřejněno v 18. čísle)
II. místo: Dorotka Dovalová (uveřejněno v 18. čísle)

Kategorie – nad 15 let:

- I. místo: Martin Janeček, NO Prostějov
II. místo: Václav Kovalčík, NO Zlín (uveřejněno v 18. čísle)
III. místo: Marie Dosedělová, NO Pěňčín

Superman

Jestli ode mne někdo bude očekávat nějaká filozofický rozbor Jana Husa, bude asi hodně zklamán. O mistru Janov už toho bylo napsáno tolik, až z toho normálnímu člověku brní hlava. Píší celé romány a předhání se v učenostech a nakonec z toho je člověk blbej a nejraději by jim, protože dnes upálit nejde, „nakopal prdel“.

Normálního obyčejného člověka nijak nedojímá, to že se papež omlouvá za tehdejší chybu církve. Jenže tato chyby stála člověka život. No to mne teda poser za takovou chybu a ta omluva? No nevím, ale zdá se mi to pokrytecké. Ono těch chyb bylo přece mnohem víc ze strany církve, upálili „hvězdáře Bruna“... , ale za to se nikdo neomluvil. Já jsem obyčejnej kluk, no kluk to zrovna ne, ale pořád jako kluk uvažuju. Nevím, jestli je to dobře nebo špatně, to neřeším, jsem totiž, jak se říká „bezdomovec“!

Chtěl bych zde napsat hlavně o tom, jak vnímají Husa moji soukmenovci na ulici, při rozboru, při laciném víně!

Jednou jsme spolu s partou seděli v takovém altánku v parku v Prostějově, přšelo, a tak se venku být nedalo. Shodou okolností byl zrovna datum 6. července, myslím, že to nikoho asi moc nezajímalo. Seděli jsme, popíjeli a debata byla o ničem (ostatně jako vždycky). „Jen tak mimochodem, hoši, víte proč je dneska státní svátek?“ „Seru na to, asi umřel nákej komunista, ne? Odpověď už mírně připitej Radek! Kurva prší, zas nebudou suchý vajgle.“ No proč je ten svátek, vole, on je pořád nyní nějaký svátek, aby se v tom svátkování pak prase vyznalo. Řekl Pavel, celkem chytřej, ale vožrala. Dneska upalili Husa, říkám. „Jo toho panbíčkáře, že? Jo toho Pavle. „Měl držet hubu a měl by klid! Co změnil, hovno změnil, nakonec zhebl a církev kradla vesele dál a možná ještě víc. Byl to vůl, to já bych teda odvolal a vysral bych se na to něco měnit. Co bys dělal ty, Martine...“ zeptal se mne Pavel. Asi by mudroval, dyť ho znáš ne? Zapojil se do debaty Radek a notně si přihrnul.

Nevím, co bych dělal. Jednak tahle ta doba nepřála reformátorství a církev se ježila něco měnit! Nato se tě neptám, vole, já se tě ptám, jestli by ses odvolal! Asi bych odvolal, protože bych se posral ve vizi toho, že se budu smažit! „Jak říkám nevím!“ Jak nevím, jak nevím, vole, teď si říkal, že bys to odvolal, uculoval se Radek, kterého Hus očividně nezajímalo, spíš se chtěl zase hádat, aby ten čas v dešti uběhl.

No, já být na jeho fleku, tak bych neváhal ani vteřinu a mazal odvolat a vymluvil se třeba nato, že dřívím je třeba šetřit na zimu, protože může být tuhá!

Všichni jsme se zasmáli. Jsi vůl, Pavle, říkám mu, s úsměvem. Ale stejně to byl, volové, borec, když se tak vezme takovej „Superman“ své doby, no ne, zapojil se do debaty Jindra, který doposud seděl a nic neříkal. Co to meleš za kraviny o supermanech, nejseš už ožralej, vole? Nebo mi chceš říct, že ty bys neodvolal, ne? Ty supermane! Asi bych neodvolal!

No mne snad raní mrtvice, vřískal Radek. Já se vysypu, vzpomínáš, jak si s Lenkou ukradl ty kanály? Chytli vás měšťáci a byla z toho komise, vole! A cos udělal, no pochlub se, supermane, nejen, že jsi to s Lenkou ukradl, přiznal, ačkoli Lenka tvrdila, že jste to našli. Ale vše jsi hodil na ni, tak drž hubu o synovi národa a nepřirovnávej Husa k supermanovi, idiote!

Tak se nehádejte. Říkám, on to myslel obrazně. Já mu seru na jeho obrazy, na místě Husa by se on dozajista posral. Dovedeš si vůbec ty supermane, jak musel mít ten člověk víru, odvalu, a taky kurva čest? Tu mi nemáme ani jeden, protože mít jenom zlomek té odvahy a čestnosti, tak tady nesedíme jako „idioti, ty supermane!“

Stejně to na něj byl hnusnej podraz, už tehdy jeli v intrikách, připomíná mi to dnešní poldy. Taky jsou to takový hajzlové, jako tehdy za Husa. Naslibujou hory doly, ať se přiznáš, a pak se ti s velkou parádou vyserou do huby jako Husovi! A podej víno!

Ale stejně nechápu, proč se na to nevysral, přece musel vědět, že to může špatně dopadnout, no ne Marťas? Zeptal se mne Pavel. No, v tom je právě ta jeho víra v čestnosti a v chuti a úmyslu naslouchat. Tomu druhému. Jenže ono to v té pohnuté době tak nefungovalo, a když to Hus pochopil, bylo už pro něj pozdě a byl v prdeli.

Ono se to dalo převést i do dnešní doby, Hus tehdy nešel s dobou a šmik, dnes je to stejný, ale datum a století je jiné! No ne? Jak nejdeš s těma hajzlama nahoře, tak tě sice neupálí (protože nemůžou), ale to bys viděl těch hranic, kdyby mohli.

Co myslíš, že by v dnešní době udělali s Husem, kdyby šel proti těm šmejdům nahoře se stejnou odhodlaností, vírou v něco pro lidi. Tak by ho napřed vláčeli bulvárem, zúčastnil by se pár TV debat, kde by se hádal o svou pravdu s nějakým volem, aby nakonec k ničemu nedospěl.

Hus by v dnešní době „pohořel!“

Napřed by mu udělali „Ty, Ty, Ty“! A pokud by mu to nestačilo, tak by si ti šmejdi na něho zcela jistě nějakou špínu vymysleli a vláčili by ho všemi médii. A pokud by se nesesypal, což i u Husa s jeho povahou a vírou v dobro věci nevěřím. Použili by ten nejhorší kalibr: „Kriminál!“

A tam si bojuj Huse, stejně názory kriminálního nebudou nikoho zajímat. Já nevím proč a za co by ho zašili, ale ty demokratické svině něco našli.

Na tehdejší dobu to byl borec to jo, ale nebyl to superman, vole. Superman je americké sráč, a kdyby se dostal do situace, jako se dostal Hus a sebrali mu krystal, tak by se kámo posral.

A odvolal by všechno, a zapřel by i svoje rodiče!

„Hus tohle neudělal, to musel fakt být borec! Nebo taky náboženskéj magor, vole!“ řekl Jindra. „Ty jsi magor!“ odpověděl mu Radek.

Ta odvaha musela být opravdu ocelová a víra? To musela být fakt síla volové!

Kde se v tobě bere to mudrlanství Radku, zeptal jsem se. „Ale já nemudruju, na to jsem moc blbej.“

No nemyslím, že mluvíš blbosti, říkám mu. Náhodou máš v hodně věcech pravdu!

A co Palach, chytráci, taky se upálil za něco a co získal! „Hovno“. Svět šel dál i bez něho!

Rus, tady byl 23 let a dělal si, co chtěl, stejně tak jako církev po Husovi!

Jestli jsem si o tobě myslel, že seš blbec, tak teď si mne o tom přesvědčil. Řekl Pavel!

Jak můžeš Palacha srovnávat s Husem, Palach se upálil z vlastní vůle, ale Husa upálila lidská zloba a také ho upálili ze strachu, že by ta pravda, která skutečně pravdou byla, mohla prostým lidem otevřít oči! A nejen prostým lidem.

Hus byl na tehdejší dobu fakt frajer a věř mi, že kdyby žil v dnešní době a ty si mu řekl o dvacku, tak by ti ji dal. Tak se vzpamatuj a nepřirovnávej nepřirovnatelné, ty Palachu!

A ubal, a dávej pozor, ať se nezapálíš, debile!“ „No, snad sem tak moc neřek, aby ses neposral.“

No, uzavřem to ne? Jednoznačně, byl to borec, umřel hnusně za svou věc, a basta!

Jak se tak dívám, přestalo pršet! Takže, Hus nehus, Palach, nepalach, jde se somrovat na víno!

A jsem zvědavej, jak se předvedeš, „Supermane“.

(Martin Janeček)

Světlo víry

To všeobjímající světlo, které nám svítí a vede cestou životem
to je Víra - Bůh sám.

Víra je síla, pramínek vody tekoucí ze skály
míza prýštící ze srdce, zlatá hůl pro cestu životem
naděje stálá, jež každý může mít
stačí jen tak málo „uzamčené srdce Pánu bohu otevřít.

Bůh je láska – bez které se nedá žít
kdo bez ní žije – jen přežívá.

Tu ani velké vody nezaplaví, ani oheň ji neuhasí
kdo chtěl by dávat za lásku celé své jmění
zlato či drahé kamení – sklidil by jen a jen pohrdání.
Ta velká láska – v malém bílém obláčku se ukrývá

ve Svátosti se nám dává
a neustále hledá srdce, v nichž touží se skrývat
aby se celým naším žitím stala
v nás si otevřela svého srdce – Boží chrám.

(Marie Dosedělová)

Vinný kmen

občasník Brněnské diecéze číslo 19

Vydala Brněnská diecéze Církve československé husitské
v roce 2016

© Brněnská diecéze CČSH

Redakční rada: šéfredaktor: Miroslav Kubíček,
členové: Petr Šandera, Michaela Kubíčková,
Michal Hvězda, Šárka Chytilová, Pavel Pospíšil

Sazba a tisk: Tiskové středisko DR CČSH v Brně.
Fotografie neoznačené autorem pochází z archivu DR.

Určeno pro vnitřní potřebu CČSH